

щодо віцеромегалії органів у новонароджених після перенесеної дії антигенів, та не суперечить даним отриманим С.В. Чугіним при дослідженні внутрішньоутробної антигенної дії розчину імуноглобуліну людини

ИНДИВИДУАЛЬНАЯ АНАТОМИЧЕСКАЯ ИЗМЕНЧИВОСТЬ ИНТРАОРГАНЫХ НЕРВОВ МЫШЦ ГОЛЕНИ

Донецкая Ю.В., Гарюк Т.О., Марцинковская И.Р.
Научный руководитель: проф. Терещенко А.А.
Харьковский национальный медицинский университет
Кафедра анатомии человека

В литературе имеется ряд исследований, посвященных распределению нервов и сосудов в толще мышц голени. Однако указанные авторы, описывая топографию основных нервных стволов в толще мышцы, не уделили должного внимания формам индивидуальной анатомической изменчивости и распределению интраорганных нервов. На изученных нами препаратах передняя группа мышц голени получает нервное снабжение от глубокого малоберцового нерва, при этом к передней большеберцовой мышце подходят от этого нерва 2-4 ветви. Уровни внедрения нервов в мышечное брюшко относительно постоянны: проксимальная ветвь – занимает верхнюю треть мышечного брюшка, средняя – границу верхней и средней, дистальная – среднюю. Топография ветвей не совпадает с направлением пучков мышечных волокон. Общая форма ветвления нервов верхних двух третях мышцы, имеющей двуперистое строение, смешанная, в нижней трети – с одноперистым строением – магистральная. В характере распределения вне- и интраорганных нервов передней большеберцовой мышцы, можно выделить «промежуточные» формы: с иннервацией от глубокого малоберцового нерва без наличия внутримышечных нервных связей, с наличием связи; дистальная ветвь, проникая в мышцу, сразу же соединяется со средним; проксимальная ветвь берет начало непосредственно от ствола общего малоберцового нерва, дистальная ветвь формируется от нерва к длинному разгибателю большого пальца стопы. Таким образом мышцы получают дополнительные ветви от нервов рядом расположенных мышц. Наличие «дополнительной» иннервации, несомненно, можно рассматривать в плане коллатеральной иннервации.

ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ ІОНОРЕГУЛЮВАЛЬНОЇ ФУНКЦІЇ НИРОК ЗА УМОВ ДІЇ СОЛЕЙ АЛЮМІНІЮ

Дорошенко В.

Вепрюк Ю. асистент кафедри медичної біології, генетики та фармацевтичної ботаніки
Буковинський державний медичний університет

Зростаюче забруднення оточуючого середовища людини несприятливими для життя факторами, у тому числі солями важких металів, примушує науковців вести пошук засобів захисту від таких факторів, або бодай пом'якшити дію їх на організм людини. Аналіз оцінки показників іонорегулювальної функції нірок в інтактних статевозрілих щурів при введенні солей алюмінію показав, що концентрація іонів натрію в сечі зростала. Виявлена тенденція до росту для екскреції іонів натрію. Фільтраційна фракція іонів натрію за умов введення солей алюмінію у статевозрілих щурів характеризувалася тенденцією до зниження порівняно із контролем. Тенденція до росту відмічалася для екскреції іонів натрію, стандартизованої за швидкістю клубочкового фільтрата. Кліренс вільної від іонів натрію води зазнавав тенденції до зниження за умов введення солей алюмінію у статевозрілих щурів. Відносна реабсорбція іонів натрію зазнавала тенденції до гальмування. Кліренс іонів натрію характеризувався тенденцією до росту. Вірогідно зростав концентраційний індекс іонів натрію. Концентрація іонів натрію в плазмі крові в групах порівняння змін не зазнавала. Дистальна реабсорбція іонів натрію за умов введення солей алюмінію у статевозрілих щурів характеризувалася тенденцією до зниження. Проксимальна реабсорбція у групах порівняння також зазнавала тенденції до гальмування. Дистальна і проксимальна реабсорбції іонів натрію, стандартизовані за швидкістю клубочкової фільтрації змін не зазнавали. Висновок. Таким чином, аналіз впливу солей алюмінію на іонорегулювальну функцію нірок у статевозрілих і статевозрілих щурів показав, що досліджуване екологічне навантаження супроводжується нефротоксичною дією, що характеризується протеїнурією та розвитком втрати іонів натрію з сечею із-за ушкодження капілярного відділу нефрона.

ВМІСТ ВАЖКИХ МЕТАЛІВ В ДИКОРОСЛИХ ІСТІВНИХ ГРИБАХ В ПРОМИСЛОВІЙ ЗОНІ МІСТА МАРГАНЦЯ

Дюкар О.П.

Науковий керівник: к.ф.н., доц. Смед Т.І.
Запорізький державний медичний університет
Кафедра медичної біології, паразитології та генетики

Мета нашої роботи: оцінити роль природних грибів – макроміцетів (опеньок зимовий, глина звичайна), як джерела важких металів в харчовому раціоні людини. Ми використали метод атомно-абсорбційної спектроскопії для визначення мікроелементів. Шляхом аналізу витягу із ґрунтів та розчинів золи рослин. У результаті проведеного дослідження було встановлено, що відмічається підвищений вміст важких металів (купрум, цинку, плумбуму і кадмія) в тілах опенька зимового. При дослідженні плодівих тіл гливи звичайної було визначено підвищений вміст купрум, плумбуму та кадмію. А в субстратах цих грибів підвищена концентрація феруму та цинку. Аналіз накопичення важких металів у грибах показує, що в природних екосистемах гриби є найбільш сильними накопичувачами важких металів, проявляючи до деяких із них специфічну вибірковість.